

Aleksander Czacki

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 13/4(136), 92-95

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to wicz przeprowadził z obu adwokatami-radnymi rozmowę i jej treść opatrzył tytułem *Radni z Palestry*. Reportera interesowało, „jakimi problemami społecznymi w okresie kadencji zajmowali się radni-adwokaci, z jakim skutkiem podejmowali decyzje, zgłaszali interpelacje jako współgospodarze miasta.”

*

W tym samym numerze „Gazety Sądowej i Penitencjarnej” została z okazji Dnia Kobiet (8 marca) przedstawiona galeria portretów kobiet pracujących w wymiarze sprawiedliwości anno 1969. Znalazła się wśród nich adw. Maria Krzezińska, pełniąca w życiu pozazawodowym funkcje wiceprezesa Polskiego Związku Łyżwiarstwa Figurowego i międzynarodowego sędziego w tej dyscyplinie sportu.

S. M.

KRONIKA

Z życia izb adwokackich

Izba katowicka

W dniu 18 stycznia 1969 r. odbyło się zebranie kierowników i zastępców kierowników zespołów adwokackich z udziałem członków Rady Adwokackiej i jej delegatów terenowych.

W zebraniu wzięli też udział: naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości Roman Dmowski, prezes Wyższej Komisji Dyscyplinarnej poseł Franciszek Sadurski i wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Katowicach mgr Józef Duraj.

Referat wprowadzający wygłosił dziekan Rady Adwokackiej adw. Henryk Holak. Omówił on rolę i zadania adwokatury w świetle uchwał V Zjazdu PZPR stwierdzając, że obowiązki adwokata zostały pogłębione w zakresie umacniania dyscypliny społecznej i praworządności socjalistycznej.

Mówca zaapelował do zebranych o realizowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich i kontynuowanie coraz lepszej współpracy z kierownictwem samorządu adwokackiego w kształtowaniu postawy ideologicznej i etycznej adwokatów.

Dzekan Holak podkreślił z uznaniem wielką ruchliwość polityczną POP PZPR, Koła ZSL oraz Koła ZBoWiD przy Radzie Adwokackiej, jak również udział niektórych ośrodków terenowych w pracach Miejskich Komitetów Frontu Jedności Narodu.

Wicedzekan RA i I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Katowicach adw. Miłosz Chmiel omówił postawę polityczną i zawodową adwo-

katów, dyscyplinę pracy w zespołach adwokackich oraz realizację uchwał organów samorządu adwokackiego. Stwierdził on, że w okresie między IV a V Zjazdem PZPR nastąpiła poprawa sytuacji w adwokaturze katowickiej w dziedzinie pracy społecznej, odpadły sprawy dyscyplinarne o naruszenie wolności słowa w wystąpieniach i pismach, wzrosły szeregi Partii. Na uznanie zasługuje dojrzała postawa polityczna adwokatów Izby katowickiej w czasie wydarzeń marcowych i wystąpień międzynarodowych.

Mówca zaznaczył, że przed adwokaturą katowicką stoi w najbliższym czasie zadanie wzięcia jak najaktywniejszego udziału w pracach przygotowawczych związanych z wyborami do Sejmu i rad narodowych. W związku z tym kierownicy zespołów adwokackich powinni już teraz nawiązać kontakt z miejscowymi komitetami PZPR oraz komitetami Frontu JN oraz kontaktować się w tych sprawach z Radą Adwokacką.

Wicedziekan Antoni Suszka omówił zagadnienia związane z kontami 34 i 35 oraz kwestię rozliczeń finansowych i posługiwania się czekami. Stwierdził on, że jakkolwiek sprawozdania i kontrola nie wykazywały specjalnych uchybień w tym zakresie, to jednak sytuacja powstała w Zespole Adwokackim nr 2 w Zabrze w związku z kradzieżą gotówki z konta bankowego przez sekretarkę zespołu wskazuje na zaniedbanie obowiązków przez kierownika Zespołu, a w pewnym zakresie i jego członków. W związku z tym prelegent przypomniał kierownikom zespołów adwokackich o konieczności przeanalizowania i ścisłego przestrzegania regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich oraz omówienia tego zagadnienia na najbliższych zebraniach członków zespołu.

Adwokat Jerzy Tramer omówił prowadzoną przez Radę Adwokacką akcję doskonalenia ideologicznego i zawodowego adwokatów Izby katowickiej. Doskonalenie ideologiczne prowadzone jest w ramach otwartego szkolenia partyjnego w grupach zorganizowanych w Bielsku-Białej, Bytomiu, Częstochowie, Gliwicach, Katowicach, Rybniku, Sosnowcu i Zabrze pod opieką POP PZPR przy Radzie Adwokackiej bądź też pod opieką terenowych POP. Akcją tą objęci są zarówno adwokaci partyjni, jak i bezpartyjni. Na zajęcia szkoleniowe zapraszani są także adwokaci-radcowie prawni i adwokaci-renciści.

Doskonalenie zawodowe prowadzone jest w zespołach adwokackich oraz centralnie przez Radę Adwokacką przy stosowaniu wyjazdów wykładowców do ośrodków terenowych, wśród których są profesorowie wyższych uczelni i wykładowcy także spoza adwokatury o wysokich kwalifikacjach w zakresie swych specjalności.

Nad zagadnieniami omówionymi w poszczególnych referatach rozwinęła się dyskusja, w której zabierali kolejno głos następujący uczestnicy zebrania: adw. Józef Dyduch (ZA Nr 1 w Mikołowie), adw. Mieczysław Bobrowski (ZA Nr 7 w Katowicach), adw. Zbigniew Jędrusik (ZA Nr 1 w Mikołowie), adw. Zbigniew Jędrzejewski (ZA w Częstochowie), adw. Franciszek Minota (ZA Nr 1 w Będzinie), adw. Zbigniew Wieczorek (ZA Nr 5 w Katowicach), adw. Lesław Spaltenstein (ZA Nr 1 w Chorzowie), adw. Roman Kozłowski (ZA Nr 4 w Katowicach), adw. Józef Daniuk (ZA Nr 1 w Rybniku), przedstawiciel NRA adw. Franciszek Sadurski oraz przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Roman Dmowski.

Zabierający głos w dyskusji przedstawiciele zespołów adwokackich poruszyli następujące zagadnienia.

Zarówno w okresie międzywojennym, jak i po drugiej wojnie światowej oce-

na postawy i pracy adwokata była często niesłuszna, jeśli się zważy, że w pierwszym z tych okresów o pozytywnej postawie adwokatury świadczyły obrony oskarżonych w procesach politycznych, a w obu okresach udział w pracy społecznej.

W związku z rozbudową ustawodawstwa, specjalizacja pracy zawodowej adwokata jest rzeczą konieczną, ale wiąże się to z potrzebą zapewnienia poszczególnym członkom zespołów adwokackich odpowiedniej liczby spraw, gwarantującej należyte wynagrodzenie. Na zwiększenie liczby spraw wpłynęłoby wprowadzenie przymusu adwokackiego w postępowaniu rewizyjnym oraz ograniczenie działalności biur pisania podań do właściwych ram i zwalczanie pokątnego pisarstwa.

Innego uregulowania wymaga też sprawa wyboru adwokata przez klienta, wprowadzenia elastycznych stawek taryfy adwokackiej w sprawach cywilnych oraz podwyższenia wynagrodzenia zbyt niskich stawek w sprawach karnych uproszczonych i z oskarżenia prywatnego.

Właściwego uregulowania wymaga także sprawa wyznaczenia z urzędu przez kierownika zespołu zastępcy dla adwokata w razie niemożności prowadzenia przez niego sprawy.

Wysunięto poza tym dezyderat zmiany zbyt rygorystycznego przepisu dyscyplinarnego dotyczącego kary za uzyskanie przez adwokata korzyści materialnej poza zespołem, którego stosowanie natrafia na trudności w wypadkach mniejszej wagi.

Postulowano uzgadnianie pewnych zagadnień na spotkaniach przedstawicieli współczynników wymiaru sprawiedliwości w celu uniknięcia sytuacji konfliktowych przez omawianie problemu kultury wystąpień.

Zwracano uwagę na konieczność zajęcia się niewłaściwą często działalnością biur pisania podań i działalnością pokątnych pisarzy, która szkodzi często opinii adwokatury na skutek przypisywania tej działalności adwokatom przez obywateli należycie niezorientowanych.

Poruszono nadto sprawy związane z trudną sytuacją lokalową niektórych zespołów adwokackich.

Wysunięto wreszcie dezyderat właściwego uregulowania przez NRA sprawy ubezpieczenia adwokatów od odpowiedzialności za szkody powstałe dla klientów w związku z prowadzeniem ich spraw.

Przedstawiciel NRA adw. S a d u r s k i podkreślił z uznaniem fakt, że na naradzie znalazło miejsce omówienie wskazań dla adwokatury wynikających z tez V Zjazdu PZPR. Wiązanie pracy zawodowej adwokata z działalnością społeczną jest niezbędne, bo wynika z istoty adwokatury, dlatego też słusznie postąpiła Rada Adwokacka w Katowicach, zgłaszając udział adwokatów w pracach związanych z wyborami do Sejmu i rad narodowych. Dalsze wskazania wynikające z tez zjazdowych to przygotowanie się adwokatów do stosowania nowych ustaw karnych przez zorganizowanie odpowiedniego szkolenia zawodowego.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia D m o w s k i podkreślił z uznaniem działalność aktywu społeczno-politycznego w Izbie katowickiej, co jednak nie zwalnia od troskliwego przyglądania się wszystkim przejawom negatywnym w pracy adwokatów. Dlatego też krytyka zawarta w niektórych wypowiedziach dyskutantów jest tak cenna. Ważną rzeczą jest życie zespołowe adwokatury, w którym musi panować atmosfera koleżeńskej krytyki i współdziałania przy istnieniu wysokiego poziomu etycznego i zawodowego.

Potrzeba specjalizacji zawodowej wynika z rozbudowy ustawodawstwa i orzecz-

nictwa, tylko bowiem specjalizacja jako nowoczesna forma organizacji pracy umożliwi wysoki poziom zawodowy. A musi się ona łączyć z postępową organizacją pomocy administracyjno-technicznej w pracy adwokatów.

Warunkiem prawidłowej pracy zespołów adwokackich są poprawne stosunki międzyludzkie. Bardzo ważną rzeczą jest tu rola kierownika zespołu, polegająca na właściwym jego stosunku do obowiązków członków zespołu, oraz stosunek samych członków zespołu do ich obowiązków. Jak dotychczas — kierownicy zespołów zbyt nieśmiało ingerują w dziedzinę pracy zawodowej członków zespołu.

Drażliwym problemem w adwokaturze jest stosunek do młodych kadr. Należy jednak stwierdzić, że obecna praktyka Rady Adwokackiej w Katowicach poprawiła dotychczasowy stan rzeczy.

Jeżeli idzie o odpowiedzialność za kulturę pracy zawodowej, to jest ona niepodzielna i obejmuje wszystkie współczynniki wymiaru sprawiedliwości, wobec czego należy z uznaniem podkreślić współpracę adwokatury katowickiej z sądem oraz kontakty z kierownictwem sądów.

Po sygnale zabrzańskim konieczne jest sprawdzenie działalności agend zespołów adwokackich i zabezpieczenie przed niebezpieczeństwem szkód, aby nie dopuścić do narażenia na uszczerbek interesów zespołów adwokackich i samych adwokatów. Obowiązek adwokata wynikający z pełnomocnictwa szczególnego do podjęcia zasądzonej pretensji głównej jest nierozdzielny z obowiązkiem kierownika zespołu.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości życzył Radzie Adwokackiej w Katowicach i kierownikom zespołów Izby katowickiej dobrych wyników i owocnej dalszej pracy dla dobra adwokatury PRL.

adw. Aleksander Czacki

KOMUNIKAT

W związku z ogłoszonym w nrze 10 „Palestry” z 1968 r. KONKURSEM NA WSPOMNIENIE ADWOKATA Z DZIAŁALNOŚCI ZAWODOWEJ I SPOŁECZNO-POLITYCZNEJ W OKRESIE OSTATNIEGO 50-LECIA Redakcja „Palestry” uprzejmie przypomina, że termin nadsyłania prac upływa
w dniu 30 czerwca br.
